

SZTAB GENERALNY

WYDZIAŁ PERSONALNY

Nr / 00 2966 A.

WARSZAWA, DN. 20 grudnia 1918.

21/12

X

Do

Sztabu Generalnego. Oddz. X.

W załączeniu przesyła się pismo Okręgu Generalnego
Warszawskiego, jako mylnie tu nadesłane.

4 załączn.

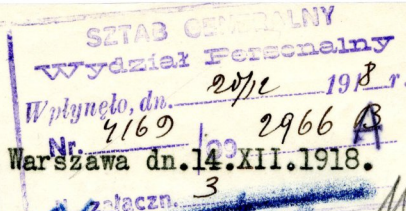
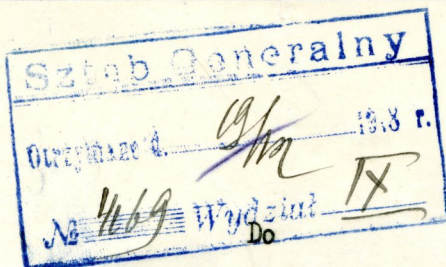

Wittorg
generał major.

116

L.dz. 923 *pus.*

Naczelnego Dowództwa

w Warszawie

Przedkładam dołączone pisma Dowódcy 33 p.p. i proszę o wstrzymanie ogłoszenia rozporządzenia wykonawczego wypływającego z Dekretu 44. dz. R. M. S. W. z 12.XI. 18, odnośnie do przyznania rang, według rozkazu Gen. Dowbor-Muśnickiego Nr. 266 z 12/6.1918, a to aż do zakończenia prac komisji weryfikacyjnej rang, przewidzianej dekretem 44.

Jak z dołączonego aktu wynika, w rozkazie Gen. Dowbor-Muśnickiego przy awansowaniu robione były duże skoki, nawet o trzy stopnie n.p. z chorążego na podkapitana, lub z podkapitana na podpułkownika i t.p.

Ogłoszenie już obecnie wszystkich nominacji wymienionego rozkazu Gen. Dowbor-Muśnickiego, przed uregulowaniem spraw starszeństwa wszystkich oficerów Wojsk Polskich, utrudniłoby w dużej mierze organizację i wyszkolenie oddziałów, wywołałoby niepożądane kłopoty wśród oficerów innych formacji polskich z byłej armii: rosyjskiej, oraz ~~zawiesz~~ austriackiej i niemieckiej, wreszcie ze względów gospodarczych odbiłoby się ujemnie na Skarbie Państwa, a to z następujących powodów:

1/ W obsadzie dowództw baonów i kompanii zyskiwaliby ci oficerowie przewagę nad byłymi oficerami legjonowymi, z armii niemieckiej, austriackiej oraz 2 i 3 korpusu, niejednokrotnie bardziej wojskowo doświadczonymi i lepiej wyszkolonymi, zrażając ~~do~~ równocześnie do pełnienia służby z powodu peynego poczucia pokrzywdzenia.

2/ Powoduje nadmiar prośb o awanse i to nawet dużymi przeskokami, celem wyrównania rang, wszystkich oficerów poza formacją 1 korpusu, wywołując zarazem niezdrową tendencję uzyskiwania wysokich rang nie drogą pracy i zasługi, lecz drogą koniunktury, co musi wpłynąć na obniżenie moralnej wartości korpusu oficerskiego.

3/ Postawi w przyszłości, na wypadek gdy komisja weryfikacyjna nie uzna w całej pełni nominacji Gen. Dowbor-Muśnickiego, choćby tylko np. z tego względu, że w armii rosyjskiej rangi majora niema, więc przy awansie z kapitana na podpułkownika oficerowie tacy nie jako automatycznie przeskakują rangę majora, w trudnym położeniu tych oficerów, którzy będą musieli odpruwać gwiazdki, a tem samem będą zmuszeni do przeniesień do innych oddziałów lub wprost do przejścia do rezerwy.

4/ Zbyt szybki awans nie leży w interesie Skarbu Państwa, obciążając nadmiernie a niepotrzebnie budżet państwowy.

Odnosnie do końcowego ustępu 44 dekretu, polecającego M.S.W. wypracowanie przejściowych norm regulujących pobory dla oficerów byłych formacji, wyłonionych z armii rosyjskiej, aż do definitywnego ustalenia starszeństwa rang, proszę o równoczesne uregulowanie także i funkcji i proponuję, aby przy wypłaceniu poborów i wyznaczaniu funkcji oficerom tych formacji, posiadającym nominację warunkową, wzięto pod uwagę nominację posiadaną w armii rosyjskiej przed wybuchem rewolucji. W ten sposób uniknie się w tym okresie przejściowym, aż do definitywnego ustalenia starszeństwa, szkodliwych tarć w korpusie oficerskim.

Ze względu na to, że w Wojsku Polskim niema szarż chorążego i podkapitana, natomiast jest szarża majora, której nie było w wojsku rosyjskiem proponuję, by uznać i odpowiednio do tego wypłacać pobory i poruczać funkcje: 1/ szarż chorążego, o ile dany oficer nie ma za sobą jednego roku służby liniowej, za równą szarży podchorążego z prawem do awansu na podporucznika po trzy miesięcznej służbie w Wojsku Polskiem, zaś o ile ma jeden rok służby liniowej, za równą szarży podporucznika.

2/ Szarż podkapitana za równą szarży porucznika nie zaś kapitana, gdyż podkapitan w wojsku rosyjskim nie był etatowym dododcą kompanii, podczas gdy W.P. kapitan musi być etatowym dowódcą kompanii.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

117 397

O ile dany oficer ma za sobą dwa lata służby liniowej w randze podkapitana, proponuję przyjęcie go w randze kapitana.

3/ ponieważ w wojsku rosyjskim etatowym dowódcą baonu był podpułkownik, podczas gdy w W.P. jest nim major, proponuję by rozróżniać b. rosyjskich podpułkowników młodszych i starszych, przyczem młodego podpułkownika, t.j. nie mającego za sobą dwóch lat służby liniowej w randze podpułkownika zrównać z majorem w W.P. zaś starszych podpułkowników, t.j. mających co najmniej dwa lata służby liniowej w tej randze przyjmować jako podpułkowników W.P. 1916

Somkowski

Generał i Dowódca

2 załączniki

Dowództwo Komandyńskiego Okręgowego
PUŁKU PIECHOTY

L. dz. 393

85

Lomża dn. 7 Listop. 1918r.

8 pers

Do

Dowództwa Generalnego Ochrzgu Warszawskiego

Dekretem Rady Regencyjnej L. 44 z dn. 7 listop. 1918r. zostały zatwierdzone, jako warunkowe, awansy oficerskie dokonane rozkazem Dowódcy byłego 1-go Korpusu W.P. Generała Dowbor-Muśnickiego N 266 z dn. 12/6 1918r. W myśl tego dekretu proszę o ustalenie i ogłoszenie w rozkazie rang oficerów, listę których przedkładam.

DOWÓDZTWO OKRĘGU
Generalnego Warszawskiego
Wpł. 8. 1918 r. 1 zał. I
L. dz. 923 Pers.
53

[Signature]
pułkownik i dowódca

N holej	Garsia	Imię i nazwisko	Do jakiej rangi awans	Ze starzeń	Jakiego pułku	N ^o Listy.
1.	P-Plk.	Bronisław Kapłinski	pułk.	6 Stycznia 1916 r.	7 p. Strzel.	
2	kapitan	Edwin Ernst	podpułk.	24 wrześ. 1915	8 p. strzel.	6
3	chorąży	Zdzisław Rutkowski	porucznik	- - - -	6 p. strzel.	-
4	"	Bolesław Bujalski	podkapit.	- - - - -	4 p. strzel.	-
5	podkapit.	Stefan Kossacki	kapitan	- - - -	atł. 1. dywiz. atrel.	1.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

L.dz.pers. 2458/18

T/85 *Stokholm*
Warszawa dn. 22.XII.1918.
ada *N.*

N. Dow. W.P.

w Warszawie

D.O.Gen. melduje, że dekret Wodza Naczelnego 307 z dnia 7.XII.18. koliduje z ostatnim ustępem reskryptu b. Rady Regencyjnej z dn. 15.X.18. /videat Dziennik Rozporządzeń Komisji Wojskowej Nr. 1/

Wymienionym reskrypcie zostało przyjętych do Wojska Polskiego i definitywnie mianowanych z oznaczeniem daty patentu 21 oficerów b. 1 Korpusu Gen. Dowbor-Muśnickiego, którzy przeszli w obozie w Ostrowiu oficerski kurs wykształcenia.

Nominacje te i daty patentów ustalone na podstawie porozumienia między ówczesnym ~~wojskowym~~ oficerem komenderującym Wojsk Polskich pułk. bryg. Minkiewiczem, a najstarszym z oficerów b. 1 Korpusu, pracujących w Wojsku Polskim, ~~szefem~~ szefem sekcji technicznej Kom. Woj. pułk. Wroczyńskim, przyczem za podstawę przyznawania rang b. oficerów rosyjskich w Wojsku Polskim, przyjęto nominacje rosyjskie, z przed wybuchu rewolucji, uznając chorążych za podporuczników, podkapitanów o mniej niż 2 letniej służbie w tej randze za poruczników zaś po dwu latach służby w tejże szarży za kapitanów, oraz podpułkowników o mniej niż 2 letniej służbie na tejże randze za majorów. Dekretem 307 zmieniono 17 oficerów ~~z~~ wymienionych 21 ich definitywną rangi na warunkowe, przyczem niektórych awansowano, nawet bardzo znacznie, bo z przeskokiem dwu do trzech rang, niektórych zaś zdegradowano.

I tak zdegradowano:

- 1/ kpt. de Meksa, przesuwając mu datę patentu kapitańskiego z 31.VIII.1916. na 7.XI.1918.
- 2/ Kpt. Kolankowskiego, przesuwając mu datę patentu z 22.IV.1917. na 7.XI.1918.
- 3/ Kpt. Szwarca, degradowując go na porucznika z patentem z 18.VIII.1916.

Ponieważ reskrypt z 15.X.1918. jest prawomocnym, wymienieni zaś trzej oficerowie zostali zdegradowani bez jakiegokolwiek przewinienia, prosi D.O.Gen. o wrócenie dwum pierwszym /kpt. Szwarz nie podlega D.O.Gen.W./ dat patentów w myśl reskryptu z dnia 15.X.1918.

Z pośród oficerów zaawansowanych dekretem 307, został kpt. J. Jatelnicki dca baonu 3 pp. zamianowany pułkownikiem z patentem z dnia 19.VII.1917.

Ponieważ funkcji swojej w tej randze dalej pełnić nie może, gdyż 1/ ranga pułkownika przekracza etat dcy baonu

2/ dowódcą pułku jest podpułkownik, a więc oficer młodszy rangą. D.O.Gen. widzi się zmuszonym, ponieważ w podległych oddziałach niema funkcji odpowiadającej wysokiej randze z jednej strony, zaś doświadczeniu życiowemu i wojskowemu pułk. Jatelnickiego z drugiej strony, przedstawić go do dyspozycji Naczelnego Dowództwa, względnie prosić o przeniesienie go do rezerwy personalnej.

Pułk. Jatelnicki jest doskonałym oficerem jako dca baonu i może się z czasem wyrobić na doskonałego dcy pułku, ma jednak za mało doświadczenia życiowego i wojskowego, by w obecnych nieuregulowanych warunkach organizacyjnych prac wojskowych, przy niedokładnej znajomości stosunków mógł odpowiedzieć zadaniom związanym z rangą pułkownika.

Z papierów personalnych wynika że był mianowany podporucznikiem 6.VIII.1910; porucznikiem 6.XII.1914; podkapitanem 1.VIII.1916; kapitanem 27.VI.1917; ze starszeństwem z 19.VII.1916; którą to datę uwzględniono w reskrypcie z 15.X.1918./

D.O.Gen. prosi w ślad za ~~dot.~~ pismem L.dz.923 z dnia 14.XII.18. o uregulowanie spraw personalnych odnośnie do dekretu 44, gdyż ogłaszanie rozporządzeń wykonawczych tego dekretu utrudni w wysokim stopniu obsadę funkcji w oddziałach.

429 324

Jak duże przywileje daje oficerom b. 1 Korpusu w stosunku do wszystkich innych oficerów zatwierdzenie nominacji gen. Dowbor-Muśnickiego stwierdza dobitnie awans ppułk. Andersa z dekretu 307.

Jak wynika z jego papierów personalnych, ma lat 26 z zawodu słuchacz politechniki, oficer rezerwy armji rosyjskiej, mianowany: chorążym rezerwy 1.XI.1911, podporucznikiem 23.X.1915, porucznikiem 20.VI.1916, podrotmistrzem 9.XI.1916.

Na tej zasadzie został w Wojsku Polskiem mianowany reskryptem z 15.X.1918. kapitanem z patentem 12.X.1918.

Obecny awans na podpułkownika z patentem z 20.XII.1915 nadaje ppułk. Andersowi przywilej awansu od 23.X.1915. do 20.XII.1915. wciągu więc niecałych dwóch miesięcy z podporucznika na podpułkownika a więc o 4 klasy rangi.

Dla ścisłości zaznacza się, że w papierach osobistych ppułk. Andersa jest tylko imienna księga ewidencyjna 1 Korpusu, brak natomiast rosyjskiej księgi ewidencyjnej.

ppłk. Bernhard Anders
ppłk. Anders

No
Adm. Lantowy Generalny

W Warszawie

Wzrostem i siłą jest on nie przeciętny
Wzrostem i siłą jest on nie przeciętny

Pr

Platonowski

Tju 76.

L. Dz. 923

Warszawa dn. 14. XII. 1918.

Do
Naczelnego Dowództwa

w Warszawie

Przedkładam dołączone pisma Dowódcy 33 p.p. i proszę o wstrzymanie ogłoszenia rozporządzenia wykonawczego wypływającego z Dekretu 44. dz. R. M. S. W. z 12. XI. 18, odnośnie do przyznania rang, według rozkazu Gen. Dowbor-Muśnickiego Nr. 266 z 12/6. 1918, a to aż do zakończenia prac komisji weryfikacyjnej rang, przewidzianej dekretem 44.

Jak z dołączonego aktu wynika, w rozkazie Gen. Dowbor-Muśnickiego przy awansowaniu robione były duże skoki, nawet o trzy stopnie n.p. z chorążego na podkapitana, lub z podkapitana na podpułkownika i t.p.

Ogłoszenie już obecnie wszystkich nominacji wymienionego rozkazu Gen. Dowbor-Muśnickiego, przed uregulowaniem spraw starszeństwa wszystkich oficerów Wojsk Polskich, utrudniłoby w dużej mierze organizację i wyszkolenie oddziałów, wywołałoby niepożądane kłopoty wśród oficerów innych formacji polskich z byłej armii: rosyjskiej, oraz ~~zawieść~~ austriackiej i niemieckiej, wreszcie ze względów gospodarczych odbiłoby się ujemnie na Skarbie Państwa, a to z następujących powodów:

1/ W obsadzie dowództw baonów i kompanii zyskiwaliby ci oficerowie przewagę nad byłymi oficerami legionowymi, z armii niemieckiej, austriackiej oraz 2 i 3 korpusu, niejednokrotnie bardziej wojskowo doświadczonymi i lepiej wyszkolonymi, zrażając się równocześnie do pełnienia służby z powodu pewnego poczucia pokrzywdzenia.

2/ Powoduje nadmiar prośb o awanse i to nawet dużymi przeskokami, celem wyrównania rang, wszystkich oficerów poza formacją 1 korpusu, wywołując zarazem niezdrową tendencję uzyskiwania wysokich rang nie drogą pracy i zasługi, lecz drogą koniunktury, co musi wpłynąć na obniżenie moralnej wartości korpusu oficerskiego.

3/ Postawi w przyszłości, na wypadek gdy komisja weryfikacyjna nie uzna w całej pełni nominacji Gen. Dowbor-Muśnickiego, choćby tylko np. z tego względu, że w armii rosyjskiej rangi majora niema, więc przy awansie z kapitana na podpułkownika oficerowie tacy niejako automatycznie przeskakują rangę majora, w trudnym położeniu tych oficerów, którzy będą musieli odpruwać gwiazdki, a tem samem będą zmuszeni do przeniesień do innych oddziałów lub wprost do przejścia do rezerwy.

4/ Zbyt szybki awans nie leży w interesie Skarbu Państwa, obciążając nadmiernie a niepotrzebnie budżet państwowy.

Odnosnie do końcowego ustępu 44 dekretu, polecającego M.S.W. wypracowanie przejściowych norm regulujących pobory dla oficerów byłych formacji, wykomionych z armii rosyjskiej, aż do definitywnego ustalenia starszeństwa rang, proszę o równoczesne uregulowanie także i funkcji i proponuję, aby przy wypłacaniu poborów i wyznaczaniu funkcji oficerom tych formacji, posiadającym nominację warunkową, wzięto pod uwagę nominację posiadaną w armii rosyjskiej przed wybuchem rewolucji. W ten sposób uniknie się w tym okresie przejściowym, aż do definitywnego ustalenia starszeństwa, szkodliwych tarć w korpusie oficerskim.

Ze względu na to, że w Wojsku Polskim niema szarż chorążego i podkapitana, natomiast jest szarża majora, której nie było w wojsku rosyjskim proponuję, by uznać i odpowiednio do tego wypłacać pobory i poruczać funkcje: 1/ szarżę chorążego, o ile dany oficer nie ma za sobą jednego roku służby liniowej, za równą szarżę podchorążego z prawem do awansu na podporucznika po trzy miesięcznej służbie w Wojsku Polskim, zaś o ile ma jeden rok służby liniowej, za równą szarżę podporucznika.

2/ Szarżę podkapitana za równą szarżę porucznika nie zaś kapitana, gdyż podkapitan w wojsku rosyjskim nie był etatowym dododcą kompanii, podczas gdy w P. kapitan musi być etatowym dowódcą kompanii.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

O ile dany oficer ma za sobą dwa lata służby liniowej w randze podkapitana, proponuję przyjęcie go w randze kapitana.
3/ ponieważ w wojsku rosyjskim etatowym dowódcą baonu był podpułkownik, podczas gdy w W.P. jest nim major, proponuję by rozróżniać b. rosyjskich podpułkowników młodszych i starszych, przyczem młodego podpułkownika, t.j. nie mającego za sobą dwóch lat służby liniowej w randze podpułkownika zrównać z majorem w W.P. zaś starszych podpułkowników, t.j. mających co najmniej dwa lata służby liniowej w tej randze przyjmować jako podpułkowników W.P.

Sosnowski mps.

Generał i Dowódca

2 załączniki

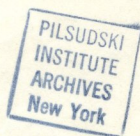
Warszawa 21.12.18

Nb *Adjutantury Generalnej*

u *Warszanie*

sta w sprawie przyjęcia i wyznaczenia

Ru
Platonowski
ref. pers. A. S. Gen. Warsz.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. dz. *767* dnia *24.12.1918* r.

załącz. Wydział. *mps*

123

Myi Platorski musi by Myi Kopycki
telefonowac zamedz pinydani
na jero rce Kopyi alko z spomoc
personalnych. Pusi o to aby br
Kopym.

W L. 993 jest
Kopyi. adresem
anajolij z sig pny ory-
zinde z nial sed. 485

325

T 85 aa m

Dowództwo Okręgu
Generalnego Warszawskiego.

L.dz.pers. 2456 /18.

Warszawa, dn. 22/XII.1918.

28/12/18
N. Dow. W.P.

w Warszawie.

D.O.Gen. melduje, że dekret Wodza Naczelnego 307 z dnia 7.XII.18. koliduje z ostatnim ustępem reskryptu b. Rady Regencyjnej z dnia 15.X.18. (videat Dziennik Rozporządzeń Komisji Wojskowej Nr. 1.)

Wymienionym reskryptem zostało przyjętych do Wojska Polskiego i definitywnie mianowanych z oznaczeniem daty patentu, 21 oficerów b. I Korpusu Gen. Dowbor-Muśnickiego, którzy przeszli w obozie w Ostrowiu oficerski kurs wyszkolenia.

Nominacje te i daty patentów ustalone na podstawie porozumienia między ówczesnym najstarszym oficerem komenderującym Wojsk Polskich pułk bryg. Minkiewiczem, a najstarszym z oficerów b. I Korpusu, pracujących w Wojsku Polskim, ówczesnym szefem sekcji technicznej Kom. Woj. pułk. Wroczyńskim, przyczem za podstawę przyznawania rang b. oficerów rosyjskich w Wojsku Polskim, przyjęto nominacje rosyjskie, z przed wybuchu rewolucji, uznając chorążych za podporuczników, podkapitanów o mniej, niż 2 letniej służbie w tej randze za poruczników, zaś po dwu latach służby w tejże szarży za kapitanów, oraz podpułkowników o mniej, niż 2 letniej służbie w tejże randze za majorów. Dekretem 307 zmieniono 17 oficerom z wymienionych 21 ich definitywne rangi na warunkowe, przyczem niektórych awansowano, nawet bardzo znacznie, bo z przeskokiem dwu do trzech rang, niektórych zaś zdegradowano.

I tak zdegradowano:

1) kpt. de MEKSZA, przesuwając mu datę patentu kapitańskiego z 31.VIII.1916. na 7.XI.1918.

2.) Kpt. KOLANKOWSKIEGO, przesuwając mu datę patentu z 22.IV.1917. na 7.XI.1918.

3.) Kpt. SZWARCA, degradowując go na porucznika z patentem z 18.VIII.1916.

Ponieważ reskrypt z 15.X.1918. jest prawomocnym, wymienieni zaś trzech oficerowie zostali zdegradowani bez jakiegokolwiek przewinienia, prosi D.O.Gen. o wrócenie dwum pierwszym (kpt. SZWARC nie podlega D.O. Gen. W.) dat patentów w myśl reskryptu z dnia 15.X.1918.

Z pośród oficerów zaawansowanych dekretem 307, został kpt. JATELICO

KI, dowódca baonu 3 p.p. zamianowany pułkownikiem z patentem z dnia 19.VII.1917.

Ponieważ funkcji swojej w tej randze pełnić dalej nie może, gdyż

1.) ranga pułkownika przekracza etat dowódcy baonu

2.) dowódca pułku jest podpułkownikiem, a więc oficer młodszy ran-

ga. D.O.Gen. widzi się zmuszonym, ponieważ w podległych oddziałach niema funkcji odpowiadającej wysokiej randze z jednej strony, zaś doświadczeniu życiowemu i wojskowemu pułk. JATELNICKIEGO z drugiej strony, przedstawić go do dyspozycji Naczelnego Dowództwa, względnie prosić o przeniesienie go do rezerwy personalnej.

Pułk. JATELNICKI jest doskonałym oficerem, jako dowódca baonu i może się z czasem wyrobić na doskonałego dowódcę pułku, ma jednak za mało doświadczenia życiowego i wojskowego, by w obecnych nieuregulowanych warunkach organizacyjnych prac wojskowych, przy niedokładnej znajomości stosunków mógł odpowiedzieć zadaniom związanym z rangą pułkownika.

(Z papierów personalnych wynika, że był mianowany podporucznikiem 6.VIII.1910. porucznikiem 6.XII.1914; podkapitanem 1.VIII.1916. kapitanem 27.VI.1917. ze starszeństwem z 19.VII.1916; którą to datę uwzględniono w reskrypcie z 15.X.1918.)

D.O.Gen. prosi w ślad za tut. pismem L.dz.923 z dnia 14.XII.18. o uregulowanie spraw personalnych odnośnie do dekretu 44, gdyż ogłaszanie rozporządzeń wykonawczych tego dekretu utrudnia w wysokim stopniu obsadę funkcji w oddziałach. Jak duże przywileje daje oficerom b. I-go korpusu, w do wszystkich innych oficerów, zatwierdzenie nominacji gen. DOWBOR-MUSNICKIEGO stwierdza dobitnie awans p. pułk ANDERSA z dekretu 307.

Jak wynika z jego papierów personalnych, ma lat 26 z zawodu słuchacz politechniki, oficer rezerwy armii rosyjskiej, mianowany : chorążym rezerwy 1.XI.1911., podporucznikiem 23.X.1915., porucznikiem 20.VI.1916. podrotmistrzem 9.XI.1916.

Na tej zasadzie został w Wojsku Polskim mianowany reskryptem z 15.X.1918. kapitanem z patentem 12.X.1918.

Obecny awans na podpułkownika z patentem 20.XII.1915. nadaje p. pułk. ANDERSOWI przywilej awansu od 23.X.1915, do 20.XII.1915. w ciągu więc niecałych dwóch miesięcy z podporucznika na podpułkownika , a więc o 4 klasy rangi.

Dla ścisłości zaznacza się , że w papierach osobistych p. pułk. ANDERSA jest tylko imienna księga ewidencyjna I-go korpusu , brak natomiast

rosyjskiej księgi ewidencyjnej.

W Z.

Jurpanoff Jurkaf

Podpułkownik i Szef Sztabu.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York